

prima instanță, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău

dosarul nr. 3rh-45/2018

judecător: L. Holevițcaia

instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău:

judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

instanța de recurs, Curtea Supremă de Justiție

judecători: T. Chișca-Doneva, Iu. Oprea, A. Cobăneanu, O. Sternioală, G. Stratulat

Î N C H E I E R E

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Iuliana Oprea, Ala Cobăneanu, Oleg Sternioală, Galina Stratulat

examinând cererea de revizuire depusă de Ion Mazur,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Mazur
împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea
actului administrativ,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2016

c o n s t a t ă :

La 10 octombrie 2014, Ion Mazur a depus cerere de chemare în instanța de contencios administrativ împotriva Uniunii Avocaților din RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, potrivit hotărârii nr. 5 din 09 aprilie 2014 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, reclamantul a fost admis la stagiul profesional în avocatură, prin cererea din 05 mai 2014, a solicitat Consiliului Uniunii Avocaților înregistrarea în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (3) din Legea cu privire la avocatură, din aceeași dată, în luna iulie 2014, fiind necesară participarea în instanțele de judecată în calitate de avocat stagiar, s-a adresat la Consiliul Uniunii Avocaților privind eliberarea legitimației, verbal, nu a putut obține un răspuns plauzibil și cert din care considerent, la 14 august 2014, a depus o cerere prealabilă prin care a solicitat înregistrarea sau după caz eliberarea contractului privind efectuarea stagiului și a legitimației de avocat stagiar.

A menționat că, răspuns la cererea prealabilă nu a primit și numai la insistența sa repetată, abia la 09 octombrie 2014, Consiliul Uniunii Avocaților a eliberat copia hotărârii nr. 15 din 14 iulie 2014 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, conform căreia în pct. 4 se indică că, „Se respinge cererea dlui Mazur Ion”.

Reclamantul a afirmat că au fost prezentate materialele de lucru, inclusiv interpelarea din 15 aprilie 2014, adresată Procuraturii Generale semnată de către Președintele Consiliului Uniunii Avocaților, cu tentă defăimătoare, cu toate că cererea de înregistrare a contractului a depus abia la 05 mai 2014, în legătură cu acest fapt a depus o cerere prealabilă Comisiei de licențiere prin care a solicitat

anularea acestei hotărâri ca emisă cu încălcarea prevederilor art. 19 alin. (3), art. 39 lit. g) din Legea cu privire la avocatură.

A mai indicat că verbal a fost informat despre respingerea cererii prealabile de către Comisia de licențiere a profesiei de avocat, astfel, s-a adresat în judecată.

Reclamantul Mazur Ion și-a completat și concretizat cerințele, solicitând repunerea în termenul de adresare în judecată; anularea hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților din 29 decembrie 2014, prin care a fost respinsă cererea din 22 decembrie 2014, conform căreia a solicitat înregistrarea repetată a contractului privind efectuarea stagiului profesional în avocatură din 05 mai 2014; anularea deciziei Consiliului Uniunii Avocaților din 16 mai 2014, prin care a fost dispusă transmiterea spre examinare Comisiei de Licențiere, cererea de înregistrare a contractului din 05 mai 2014; obligarea Consiliului Uniunii Avocaților să înregistreze contractul din 05 mai 2014 privind efectuarea stagiului profesional în avocatură și eliberarea legitimației de avocat stagiar; declararea nulității parțiale a hotărârii nr. 15 din 14 iulie 2014 a Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat, și anume pct. 4 în partea ce ține de „respingerea cererii dlui Mazur Ion”.

Prin încheierea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 februarie 2016, procesul civil la acțiunea lui Ion Mazur în partea cerințelor privind anularea deciziei Consiliului Uniunii Avocaților din RM din 16 mai 2014 și în partea cerințelor privind anularea parțială a hotărârii Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat nr. 15, și anume în partea ce ține de pct. 4, se încetează, pe motiv că nu urmează a fi examinată în procedură civilă.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 februarie 2016 s-a admis parțial acțiunea; s-a anulat hotărârea Comisiei Uniunii Avocaților din RM din 29 decembrie 2014, în partea neadmiterii cererii lui Mazur Ion privind înregistrarea contractului de efectuare a stagiului profesional în avocatură; s-a obligat Consiliul Uniunii Avocaților din RM să înregistreze contractul din 05 mai 2014 privind efectuarea stagiului profesional în avocatură.

La 17 februarie 2016, Uniunea Avocaților din RM, prin intermediul avocatului Sergiu Barbăneagră, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 februarie 2016, solicitând casarea acesteia cu restituirea pricinii spre rejudecare.

La 03 martie 2016, și respectiv la 25 mai 2016, Uniunea Avocaților din RM, prin intermediul avocatului Sergiu Barbăneagră, a declarat apel, și respectiv apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016 s-a respins recursul declarat de Uniunea Avocaților din RM, prin intermediul avocatului Sergiu Barbăneagră și s-a menținut încheierea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 februarie 2016.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de Uniunea Avocaților din RM, prin intermediul avocatului Sergiu Barbăneagră și s-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 februarie 2016.

La 25 iulie 2016 avocatul Sergiu Barbăneagră, în interesele Uniunii Avocaților din RM a depus cerere de explicare a hotărârii judecătorești, în temeiul art. 251 Cod de procedură civilă, iar la 27 iulie 2016 a înaintat cerere de retragere a acesteia, care prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 iulie 2016 a fost admisă.

La 27 iulie 2016, Uniunea Avocaților din RM, prin intermediul avocatului Sergiu Barbăneagră, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiate și tardive.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2016 s-a admis recursul declarat de avocatul Sergiu Barbăneagră, în interesele Uniunii Avocaților din Republica Moldova; s-a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 februarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Mazur împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, și s-a emis o nouă hotărâre prin care: s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Mazur împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, ca neîntemeiată.

La 10 noiembrie 2016 și la 14 noiembrie 2016, Ion Mazur a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2016, solicitând admiterea acesteia cu casarea deciziei instanței de recurs, și dispunerea examinării repetate a recursului Uniunii Avocaților din RM, cu participarea părților.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2016 s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ion Mazur.

La 29 martie 2018, Ion Mazur a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2016, solicitând admiterea acesteia cu casarea deciziei instanței de recurs, și dispunerea rejudecării cauzei.

Ca temei de revizuire Ion Mazur a invocat prevederile art. 449 lit. b) și e) Cod de procedură civilă, indicând că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2017 a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352 Cod penal.

Totodată, a relevat că recent a luat cunoștință cu Nota informativă privind rezultatele examinării raportului procurorului șef al secției minori și drepturile omului, Iu. Perevoznic despre îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către procurorul Ion Mazur din 15 noiembrie 2011, conform căreia după examinarea repetată a petiției a ajuns la aceeași concluzie ca și procurorul Ion Mazur, anterior neavând posibilitate de a lua cunoștință cui materialele respective, necătfînd la faptul că a înaintat un asemenea demers, care însă a fost respins de prima instanță.

În conformitate cu art. 452 alin. (1¹) Cod de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire

depusă de Ion Mazur este neîntemeiată și urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele motive.

Conform prevederilor art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Temeiurile pentru revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile de către legislator sunt specificate exhaustiv în art. 449 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Potrivit art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Din prevederile enunțate este important de înțeles că circumstanțele sau faptele trebuiau să existe obiectiv până la data pronunțării hotărârii, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă.

Pentru acest motiv de revizuire esențial este ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire.

Mai mult, revizuentul trebuie să demonstreze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii. Sub acest aspect, ca o condiție esențială de redeschidere a procesului pe acest temei este ca circumstanțele (faptele) să fi existat obiectiv până la data pronunțării hotărârii, ele urmând a fi diferențiate de faptele noi apărute după pronunțarea hotărârii.

Circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei, or aceste noi circumstanțe conduc după sine la apariția, modificarea sau încetarea raporturilor juridice dintre părțile în litigiu și deci sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

Or, lipsa acestui suport probatoriu, ca element obligator al temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, decade sau lipsește revizuentul de posibilitatea invocării unui atare temei.

Așadar, având în vedere această normă juridică de trimitere, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că revizuentul nu a probat nici într-un fel prezența acestui temei de revizuire, altfel spus, Ion Mazur nu a făcut dovada faptului că în procesul examinării anterioare a cauzei nu a cunoscut de cele invocate drept temei al cererii de revizuire, că

circumstanțele invocate ca temei de revizuire influențează esențial soluția dată inițial de instanță, sau că a întreprins careva măsuri pentru a le cunoaște în procesul examinării cauzei.

Prin urmare, Colegiul constată că revizuentul nu a prezentat înscrisuri noi care să corespundă caracteristicilor cerute de norma de drept indicată, în timp ce acelea prezentate nu au putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată ori de natură să răstoarne o situație juridică deja stabilită.

Totodată, în conformitate cu art. 449 lit. e) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere.

În cazul invocării temeiului prevăzut de art. 449 lit. e) Cod de procedură civilă, este important ca actul de dispoziție în cauză să devină irevocabil și ca acest act să fi stat la baza emiterii hotărârii supuse revizuirii.

Nu este suficient ca aceste acte judecătorești, care au fost anulate, să fie prezente pur și simplu în dosar, ci să se regăsească în motivarea acestuia sau să fi fost luat în considerare de instanța de judecată în temeiul art. 123 Cod de procedură civilă. Simplul fapt că cineva o anexat o hotărâre judecătorească, fie ea și irevocabilă, nu înseamnă neapărat că instanța a ținut cont de ea, atunci când a pronunțat o hotărâre judecătorească nemotivată devenită irevocabilă prin neatacare.

Or, în asemenea cazuri, respectivul temei de revizuire devine inoperabil și va constitui o ingerință asupra securității raportului juridic.

Astfel, având în vedere această normă juridică de trimitere, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că revizuentul nu a probat nici într-un fel prezența acestui temei de revizuire, în cazul în care decizia Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2017 nu denotă faptul că aceasta este irevocabilă, mai mult ca atât, actele cauzei nu denotă ca acest act să fi stat la baza emiterii hotărârii supuse revizuirii.

Situația de fapt impune de a remarca că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecății în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice.

De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 Cod de procedură civilă.

În consecință, sub aspectul analizat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele invocate de Ion Mazur se referă la dezacordul cu soluția pronunțată de către Curtea Supremă de Justiție prin încheierea a cărei revizuire se pretinde, și nu atestă prin prisma art. 449 Cod de procedură civilă, careva temeiuri legale de revizuire.

Astfel, la caz se va remarca că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Colegiul reiterează că, posibilitatea reinițierii procesului de judecată urmează să fie examinată în lumina Preambulului Convenției, care declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante.

Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (Brumărescu v. Romania, Roșca v. Moldova).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata (ibid., § 62), adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei.

Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (Roșca v. Moldova, citată mai sus, § 25, Popov nr. 2 vs. Moldova).

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Reieșind din cele expuse, în conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ion Mazur, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Mazur împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Iuliana Oprea

Ala Cobăneanu

Oleg Sternioală

Galina Stratulat